

KERSTLIEDEREN

Het is altijd een heerlijk ogenblik, als moeder de portefeuille met Kerstliederen te voorschijn haalt.

Dit ogenblik gaat een hele poos vooraf aan het naar beneden halen van de mand en de grote spanen doos met Kerstversieringen voor de boom en voor heel het huis.

De Kerstliederen hebben we immers eerder nodig! Hoe mooier we zingen willen, hoe meer moeite we ervoor moeten doen. Moeder zal begeleiden, zo vaak de kinderen tijd en lust hebben, om een half uurtje te zingen. Vriendjes en vriendinnetjes zijn altijd welkom op de Kerstrepeties.

Niemand heeft al zó vroeg Kerstkransjes in huis, van chocolade en fondant, als moeder. En wat is het een heerlijke inzet van de Kerstvreugde, als de kinderen om de vleugel staan in het licht der eerste Kerstkaarsen en Moeder de accoorden aanslaat van het eerste Kerstlied, dat de oudste van het troepje heeft mogen kiezen!

De Kerstportefeuille bevat heel veel en van de allermooiste Kerstliederen. Daar is allereerst het boek van Juffrouw Marwijck Kooy, waarin zo veel mooie Kerstliederen staan. De kinderen houden er zóveel van, dat één er een mooie band voor heeft gemaakt van geëlied papier, dat op perkament is gaan lijken. De randen doorboord en met rood raffia omgeboord. Een krans van Poinsettia's keurig geschikt op de voorzijde; dat zijn van die vuurrode bloemen, die eigenlijk een kring van bladen zijn. Het geheel goed en zorgvuldig gevernist, zodat het lijkt, of de poinsettia's erop geschilderd zijn. En toch is dat niet zo: ze zijn als plakplaatjes gekocht en op het papier geplakt.

Andere Kerstvriendjes en geregelde leden van het Kerst-koortje hebben grote, brede leeswijzers meegebracht, ook al van dat geëliede papier en met raffia bewerkt. De mooiste ligt bij Moeders lievelingslied: De Middeleeuwse Kerstzang van Theodotus, die onze geliefde componiste Catharina van Rennes opnieuw heeft geschreven, zodat wij, moderne mensen en kinderen, het oude lied weer kunnen zingen op de oude wijs. Het is zo:

„Nu zijt welkome, Jesu, Lieve Heer!

Ghij comt van al soo hooghe, van alsoo veer!”

Moeders oudste wil altijd beginnen met „Gloria in excelsis Deo!” uit diezelfde bundel. Dat schalt zo feestelijk op 't eind, en je zou wel willen blijven zingen: Glo...ria!

Het begint allerliefst:

„Engelkens, door 't luchtruim zwevend, zongen zo blij, zo wonderzacht...”

Moeder heeft in haar Kerstportefeuille van allerlei moois, voor groot en klein. De kleintjes zingen graag de lieve eenvoudige liedjes van Johanna Veth:

Morgen komt het Kerstfeest weer,
Schoon als alle jaren...

of:

In Bethlehem geboren is eens het kindekijn.

Moeder laat de kleintjes naar hartelust zingen. En dan komt ze gaandeweg toe aan de Kerstliederen der groten, die al Frans kennen.

Rie Cramer heeft mooie, oude Franse Kerstliederen bijeengebracht en ze verrukkelijk geïllustreerd. Willem Pijper schreef de oude muziek op nieuwe manier, zodat wij twintigste-eeuwers die spelen en zingen kunnen.

Het bundeltje heet: Noëls de France. Noël is het Franse woord voor Kerstmis en meteen voor Kerstzang. Het is een beeldig Kerstgeschenk — zo is 't ook in Moeders portefeuille gekomen. Het meest geliefde lied eruit is het Driekoningen-lied:

Nous sommes trois souverains princes de l'Orient.

Een heerlijk bezit voor de grote kinderen is de bundel: Quarante Noëls Anciens — veertig oude Kerstliederen.

Klein en groot heeft veel aan de 180 oorspronkelijke Kerstliederen van Johannes de Heer, waarin het Kerstlied bij uitnemendheid, gedicht naar de woorden in de Bijbel, die de zang der Engelen vertolken:

Eere zij God in den Hooge,
Vrede op aarde, in den menschen een welbehagen.
Amen.

In andere landen wordt nog veel meer zorg besteed aan de Kerstzangen dan hier. In het Engels heet een vroom, vrolijk lied een Carol. Een Kerstlied is een Christmas Carol. Dickens heeft een prachtig verhaal geschreven, hoe een oude man, die aan niets meer dan zaken en geld dacht, Serooge, op Kerstmis verlost wordt van de dorre gedachten, die hem geheel overheersten. Hij kan nu van harte mee Kerstfeest vieren en luisteren naar Kerstliederen. Dat verhaal is Dickens' wereldberoemd Christmas Carol.

In Engeland vormen de kinderen tegen Kerstmis koren en gaan dan op straat gezamenlijk hun Kerstliederen zingen. Kinderen van een bepaalde school

verenigen zich en zingen hun Carols, voor de woning van hun Directeur of van hun onderwijzers. De kinderen uit de weeshuizen zingen voor de huizen der Regenten.

De allerliefste foto op voorgaande bladzij geeft een koor van Engelse Weesmeisjes weer, dat de Kerstliederen zingt voor de ingang van de school van het Huis! Dat is nog eens zingen — de mond goed wijd open en al je aandacht bij wat je zingt. Misschien is het wel dat oude Kerstlied: „Adeste fideles”: „Komt nu, getrouwen”. Het heeft zo'n blijde en toch aandoenlijke melodie: „Komt, laat ons Hem aanbidden, dien Koning!”

De Koning der Wereld, Heer van alle Heeren, vond hier op aarde, een schaamle plaats...”

NANNIE VAN WEHL.

DE VROUW EN DE MAATSCHAPPIJ

Het ligt in ons voornemen een reeks artikelen te geven, welke vrouwelijke beroepen tot onderwerp hebben, beschreven door vrouwen, die daarin werkzaam zijn. Wij menen, dat zij ertoe zullen medewerken ons aller gezichtskring te verruimen, en wij hopen tevens op deze wijze belangstelling te wekken voor vrouwenarbeid in de ruimste zin van het woord. Het is helaas weer nodig, dat de vrouwen zich schrap zetten voor de bescherming van haar verworven rechten. Aan alle kanten toch wordt daaraan getornd en wij overdrijven niet, als wij zeggen, dat de toekomst er somber uitziet voor onze dochters. Dat geldt voorlopig haar plaats in de maatschappij, in het openbare leven, en dat is reeds ernstig genoeg, maar bovendien zal het o.j. onvermijdelijk gevolgd worden door een algehele terugval van de positie der vrouw.

Niemand zegge daarom: ik ben huisvrouw, mij gaat het niet aan, want het raakt wel degelijk ons aller belang. Wij hopen hierop later nader terug te komen en openen de reeks publicaties over vrouwenberoepen, met het oog op het Winternummer, met een drietal, die allen buiten de huishouding liggen en dus voor ons huisvrouwen een prettige variatie vormen.

DE VROUW ALS DOKTER

Zelfs de meest verstokte anti-feministen (een mensensoort, die bijna uitgestorven was, doch helaas plotseling tot nieuw leven gewekt is) kunnen niet ontkennen, dat de vrouwelijke doktoren van tegenwoordig werkelijk vrouwen zijn. Nog slechts enkele tientallen jaren geleden stelde men zich deze slavinnen der wetenschap voor als geleerde blauwkousen, die met een hautaine minachting op het gewone leven neerkijken en zich alleen bemoeiden met dingen en toestanden, waar ze krachtens hun toch vrouw-zijn geen verstand van behoorden te hebben. En toch zijn het wellicht altijd juist de vrouwelijkste vrouwen geweest, die zich tot het dokterschap aangetrokken voelden, omdat zij als levensroeping zagen medemens te helpen, niet alleen met hun verstand, doch ook met hun gevoel, die speciale eigenschap, waardoor een volledig vertrouwen gewekt en geschonken wordt.

Gemakkelijk is de studie noch het beroep: een jong meisje, dat deze bestaansmogelijkheid kiezen gaat, moet wel diep doordrongen zijn van de ernst van het vak en de moeilijkheden, die ze op de weg naar de dokterstitel tegenkomt. Gelukkig is er tijdens de studietijd vanzelf reeds een selectie, want de jonge vrouwen, voor wie onoverkomelijke bezwaren rijzen of die een andere levensrichting kiezen verdwijnen uit de studenten-wereld en slechts degenen, die goed willen en kunnen, bereiken hun doel.

Reeds de eerste twee jaren na het eindexamen van gymnasium of H.B.S. zijn voor meisjes, die de studie onverschillig begonnen, moeilijk door te komen, daar dan voornamelijk exacte wetenschappen als natuur- en scheikunde beoefend moeten worden, teneinde met goed gevolg het propaedeutisch examen in de